

גמ"ר 16/03/8299 - מדינת ישראל נגד מרדיי מחר

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

גמ"ר 16-03-8299 מדינת ישראל נ' מחר
תיק חיצוני: 388/16

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ודימס סיגל
נגד מרדיי מחר ע"י ב"כ עו"ד דוד גולן
נאשמים נגד

זכור - דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של סטייה מנוטיב נסיעה, וגרימת מוות ברשלנות כתוצאה מנהיגה רשלנית ברכב.

כתוצאה מהתאונה מצאו את מותם שני בני אדם (ר' וס' ז', להלן: המנוחים) וכן נגרמה פציעתם הקשה של שלושה בני אדם נוספים (שניים מהם אישתו ובתו של הנאשם עצמו).

הנאשם כפר באחריותו לجرائم התאונה, ולאחר ניהול הוכחות ארוך מצא בית המשפט את הנאשם אשם וקבע כי רשלנותו היא אשר הובילה להתרחשות התאונה הקשה.

שני הצדדים לתיק טענו בפני לעונש תוך הבאת ראיות לעונש המחזקות לשיטתם את עמדתם העונשית.

גם שירות המבחן למבוגרים הגיע תסקיר ביחס לנאים בתיק זה המתאר את מצבו האישית והמשפחתי באופן מפורט.

מלאכת גזירת הדין בתיקים בהם מושיעים נאים בביצוע עבירה של גרים מוות ברשלנות מלאכה מורכבת היא.

אין מדובר בעבירה שלצידה כוונה של מבצעה למותו של אחר, אך אין בה גם את היסוד הנפשי הקיים בעבירה של הריגה.

הוכיחה להעניש את המושיע בעבירה מסווג זה נובעת מחריגתו של המושיע מرف הטענהות המצופה מכל נוגע אחר מן היישוב בנעלו. מידת החריגה מرف הטענהות המצופה היא העומדת בסיס השיקול ממנו ייגזר בסופו של תהליך העונש הרואין.

מתמחם העונש ההורם

בהתאם לתיקון 113 של חוק העונשין חלה החובה לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירה **בנסיבותה** כאשר העיקרון המנחה הוא עיקרון ההלימה.

הערך המוגן שבבסיסו עבירות גרים מות בנסיבות הינו ערך קדושת החיים. מידת הפגיעה בערך המוגן בנסיבות תיק זה הינה מירבית וכפולה - אובדן חיים של שני בני אדם.

כפי שIOSBR להלן, בית המשפט העליון התווה מדיניות ענישה לפיה בעבירות של גרים מות בנסיבות ישות על הנאים עונשי מאסר בפועל, אחורי סORG ובריח, ופסילה בת שנים, זאת עקב הפגיעה בערך העליון של קדושת החיים, ועל מנת לתרום למלחמה בתאותות הדרכים.

על מדיניות ענישה זו חוזר בית המשפט העליון פעמים רבות.

ראו למשל רע"פ 548/05 מאירה לוין נ' מדינת ישראל, רע"פ 6358/05 מחמוד קבהא נ' מ"י, רע"פ 11/8576 - הילה מזרחי נ' מדינת ישראל .

ברור על פניו כי כל מקורה יבחן לגופו, וכי הענישה היא לעולם אינדיבידואלית, ואולם, כאמור, מדיניות הענישה הנהוגה, כפי שהיא בבית המשפט העליון בשנים האחרונות, הינה שגם נאשם נורטמיטי שכשל בנסיבות אשר גרמה למותו של אדם, ישלח למאסר אחורי סORG ובריח.

שליחת נג לרצוי מאסר אחורי סORG ובריח לא תשיב את ההרוגים, לא תרפא את הפצועים, אלא מטרתה כפולה: לייצר הרתעה כלפי ציבור הנהוגים למען תגבר זהירותם ולתת ביטוי לעקרון הגמול לאחר שרשלנותו של נאשם גבתה חי אדם. ענישה היכולת שליחתו של אדם לריצוי עונש מאסר אחורי סORG ובריח משגרת מסר של עליונות ערך קדושת החיים ויש בה כדי להציג את הצורך להתייחס ביראת כבוד לביטחון המשמשים בדרך עת נכנסים לרכב על נהוג בו, ואת המחיר שישלם מי שלא יעשה כן.

בע"פ 6755/09 ארז אלמוג נ' מ"י נפסק על ידי כבוד השופט הנדל:

" נדמה שקיימים שלושה כלליים מנחים בסוגית הענישה הרואה בעבירה של גרים תאונת דרכים קטלנית בנסיבות. האחד, ראוי לגוזר על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנ hog לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרך כלל הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אין בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילתית, הן בשל אופייה המוחץ של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורטמיטיים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות ".

כללים אלה צוטטו מאז שוב ודומה כי הם אכן משקפים את שיקולי הליבה בעבירות אלה.

עמוד 2

בין היתר צוטטו כללים אלה בע"פ 2955/12 פלונית נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (פורסם ביום 26.6.12), שם עמדה על הפרק סוגית שליחתה למאסר של נהגת שגרמה לתאונת קטלנית. המערערת שם הודהה במסגרת הסדר טיעון, בעוד היא אם לא - 3 ילדים. הילדים סובלים מבעיות בריאותיות ולימודיות והובא לידיות בהם"ש כי אם תישלח למאסר, עשויים ילדיה להיוותר ללא מסגרת הורותיהם וهم עלולים להישלח למסגרת משפחות אומנה או פנימיות, זאת בשל חוסר מוכנות מצד אביהם, לחת אתם לחזקתו.

קשה להעלות על הדעת נסיבות אישיות קשות יותר, ועודין סבר בהמ"ש המחווי (שדן בערעוורה) כי לא ניתן להימנע משליחתה למאסר והורה על ריצוי מאסר של 8 חודשים.

בקשת רשות הערעור של המערערת נדחתה, כאשר בהמ"ש העליון קבע כי העונשה שהוטלה עליה, חרב הנסיבות הקשות "משקפת יישום נכון של הכללים שנקבעו בפרשת אלמוג".

בע"פ 8756/11 מזרחי נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (5.2.2012), שם נדונה בפני הרכב תלתא (המשנה לנשיאה א' ריבליון; השופט (כתאראו א' רובינשטיין); והשופט ס' ג'ובראן), בקשה לרשות ערעור של הגב' הילה מזרחי (להלן: מזרחי), אשר הורשעה בעבירה של גרימת מוות בגיןה רשלנית. מזרחי, כך נקבע, "נהגה ברכב פרטני ופגעה ברכב אופניים, שנפטרו מרובה הצער בהמשך בעקבות הפגיעה" (שם, בפסקה א'). בית משפט זה דן בשאלת האם ניתן להסתפק בעונש מאסר לRICTי בדרך של עבודות שירות, או שמא יש להוותיר את עונשה של מזרחי מאחריו סORG ובריח, וזאת חרב הייתה בהרion בחודש הרבעי, ואם לילדיים קטינים. לאחר בוחנת כלל השיקולים הוחלט להפחית, אמנם, את תקופת מאסרה בפועל של מזרחי ל-8 חודשים (במקום 12 חודשים מאסר שנגזרו עליה בבית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה), אך נקבע, כי:

"לא ניתן מקום לסתות מדיניות העונשה הנוגעת בנושאי גרימת מוות בירושלים, שדינה ככלל מאסר מאחריו SORG ובריח במסגרת המאבק בתאונות, ואשר חריגיה מעטים ומקרה זה אינו ביניהם על פי נסיבותיו. חי' אדם קופדי".

בע"פ 783/07 חאלד עתאה נגד מדינת ישראל (להלן - פרשת עתאה), נקבעו ביום 23.9.07, בהרכב של שלושה שופטים של בית המשפט העליון הדברים הבאים:

"בהתעלנו לא ניתן לשנות מן המדיניות הבסיסית שנקבעה באופן עקבי בבית משפט זה, בעבירות חמורות של גרימת מוות בירושלים, הנוררות מאסר בפועל (אילו הייתה הרשעה בהריגה היה כמובן המאסר צפוי להיות ממושך בהרבה). דבר זה הולם את עבירות המערער ואת התמצאה הקשה לה הביאו; ראו רע"פ 2842/96 חולון נ' מדינת ישראל (1996) (לא פורסם). לא מותר לצוין כי לעיתים העונשה חמורה ממשמעות מהה שנגזר בענינו גם בעבירות גרימת מוות; (ראו ע"פ 7434/04 חוסאםabo אלקיים נ' מדינת ישראל (2005) (לא פורסם), בו נדחה ערעור על 30 חודשים מאסר בגין גרימת מוות בירושלים בתאונת דרכים".

ואכן בע"פ 7434/04 חוסאםabo אלקיים נ' מדינת ישראל (פורסם במאגר נבו) נקבעו על ידי בית המשפט העליון

עמוד 3

הדברים הבאים:

"**ריבוי עבירות התעבורה והקטל בכבישים מחיב מדיניות ענישה חמירה זהה על מנהלהילחם בנגעה של תאונות הדרכים אשר גובה קורבותן רבים מזה זמן רב בכבישיהארץ.**

העונש שהוטל על המערער מażן את שיקולי הענישה הרואים במקרה שלפנינו והולם את הנסיבות. מכל מקום איננו חורג לחומרה במידה המצדיקה התערבותתנו.

במקרה המצווט לעיל מדובר הינה בנהג משאות אשר כתוצאה מנסיעה בנסיבות מופרשת סטה עם משאותו תוך כדי עקיפה לצד הדרך, התהפרק, ונוסע לצד נהרג בתאונה. הנאשם היה נהג חדש.

על הנאשם במקרה זה הוטלו 30 חודשים מאסר בפועל ובית המשפט העליון בהרכב של שלושה שופטים אישר את העונש כפי שצוטט לעיל.

בע"פ 6544/07 נזאר גראמנאת נגד מדינת ישראל, (פורסם במאגר נבו), דין בית המשפט העליון בהחלטה של בית המשפט המחויז בנצחת אשר החליט לשלווה למאסר בפועל בגין 30 חודשים מי שהורשע בجرائم מוות של רוכב אופניים עקב סטייה מנתיב נסיעה.

הדעות נחלקו בתיק זה בבית המשפט העליון:

בעוד כבוד השופט לוי סבר כי נוכחות מידת הרשלנות המדובר בעונש חמור אך ראוי, סברו כבוד השופטים ג'ובראן ופגמלן אחרת וכך קבעו כהלכה - **"כל נקוט בידינו כי בבוא בית המשפט להטיל עונש על נאשם, ביחוד כאשר מחלוקת הוא על העלאת רף הענישה מתווך רצון להגביר הרתעה, עליו להתחשב גם בעיקרון אחדות הענישה. אמן עיקרון זה אינו חזות הכל ולעתים הוא עשוי אף להתכווף לנוכח שיקולים שונים כגון צורך השעה להגביר מאבק משפטי כנגד עבירות שונות.... עוד יתכן ולעתים מציאות קיזונית, וממציאות הקטל בכבישים יכולה בהחלט להיחשב ככך, עשויה להצדיק סטייה חרדה מדיניות הענישה הנוגנת, כל מקרה לגופו ולנסיבותו"** לעומת זאת השופט ג'ובראן הצריך כי השופט פוגלמן והעונש שגורר בית המשפט המחויז הופחת ל-18 חודשים מאסר בפועל.

ההחלטה זו ניתנה לאחר שבית המשפט העליון קבע הלכה אחרת בפרש תחולן לפיה -

"הקטל הנורא בכבישי הארץ מחיב אותנו להקשوت את לבנו ולנהוג עם עברייןאים כאלה במידת הדיזולא במידת הרחמים. משמעות הדברים היא, שיש להעלות את רמת הענישה בכיוון העונשים המרביים הקבועים בחוק, תוך הפקחת המשקל היחסי של הנסיבות האישיות" רע"פ 2842/96 ויקטור כחולן נ. מדינת ישראל, תקדים -

עלין 96 (2) עמ' 481

כפועל יצא מהפסקה לעיל, מורה בית המשפט העליון על שילוב של החמורה בענישה לכיוון הרף העליון של הענישה העומד בجرائم מוות ברשלנות על 3 שנות מאסר, אך בבד מורה בית המשפט העליון לערכאות הבסיס שלא לזרום את כל אחידות הענישה ולהמשיך לבדוק כל מקרה לגופו.

בע"פ 2365/07 אמיר דוד פרץ נגד מדינת ישראל דין בית המשפט העליון בעניינו של נגג אשר סטה מנתיב נסיעתו עת נגג ברכב פרטי וכתחזאה מסטיה זו פגע רכבו בעמוד תאורה, עבר לנטייב הנגדי ונחסמה דרכו של רוכב אופניו אשר נפגע ומצא את מותו באירוע זה.

אף שהנאשם היה קטן ביום האירוע, נורמטיבי לחלוtin וללא כל עבר תעבורתי משמעותית, אף שהנאשם בעת מתן גזר הדין היה חייל בשירות סדיר אשר **לקח אחריות מלאה על מעשיו והודה במיותו לו**, אף שהנאשם סבל ממצב נפשי של פוסט טראומה והתאונה התרחשה במצב בו לאחר שפגע בעמוד נפתחו מולו כריות אויר ורק אז סטה לנטייב הנגדי - על אף כל האמור לעיל אישר בית המשפט העליון **עונש מאסר בפועל בגין 9 חודשים תוך שנקבע מפורשות על ידו**.

"**מקרה זה, שאת האסון שהוא כרוך בו ניתן היה למנוע בנסקל, הוא עדות מצמררת לתרומתו המכרעת של הגורם האנושי לקטול הנמשך בדרכים. אולם נגגים דוגמת המערער שבפניינו, לו רק הקפידו לקיים את מצוותם של דיני התעבורה, ולא רק להלכה אלא גם למעשה, יכולים למנוע את מותם של רבים ואת פציעתם של רבים אחרים הנושאים על גופם את פגעי התאונות שניהם רבות, ולעיתים עד יומם האחרון עלי אדם. לפיכך, גם אם הלב דואב על כליאתו של המערער, דואב הוא שבעתים על אובדן החיים שגרם, ומכאן מסקנתנו כי דיןו של העורע להדחות".**

עjon בפסקה הנוגגת בעבירה של גرم מוות ברשלנות כתוצאה מתאות דרכים, כשאליהן מתווסף דרך כלל עבירות תנוועה נוספת, כגון נהיגה בנסיבות ראש או נהיגה רשלנית כבמקרה שלפניינו, מלמד על מדיניות ענישה הנעה, לרוב, בין 8 חודשים ו-10 שנים פסילה (רע"פ 2955/12 פלונית נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו] (26.6.12); רע"פ 1300/14 מורי נ' מ"י [פורסם בנובו] (25.2.2014) ועד 30 חודשים מאסר ו-15 שנים פסילה (רע"פ 5619/12 חמאת נ' מ"י [פורסם בנובו] (14.6.2010). במקרים חריגים, ובשל נסיבות מיוחדות או בשל ריבוי נפגעים, הושטו על הנאשמים עונשים החורגים לקולא או לחומרה מהמתיחס הנ"ל.

עוד עולה כי העונשים שהוטלו על נאשמים שיוחסה להם מידת רשלנות גבוהה, נעו דרך כלל בין 15 ל-20 חודשים מאסר ול-15 שנים פסילה (עפ"ג 39041-04-12 מ"י נ' קלדרון [פורסם בנובו] (11.9.2012); עפ"ג 4884/07 אודי מנק נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו] (5.9.07)).

טרם אקבע את מתחם הענישה על רקע נסיבותו הספרטניות של המקרה, ולאחר כל אחידות הענישה אליו הפנה בית המשפט העליון, אין אני יכול להתקדם בניתוח הנסיבות לגזר הדין לפני שאתיחס להחלטה חשובה אשר ניתנה ע"י בית המשפט המחוזי בבאר-שבע וכoonati

בע"פ 23713-12-10 פיטר זילברמן נגד מדינת ישראל (להלן - פרשת זילברמן):

במרץ 2011 אישר בית המשפט המחויז ענישה הכוללת 15 חודשים מאסר בפועל לצד 10 שנות פסילה בפועל בגיןemi של מותה ברשלנותו למותה של תינוקת בתואנה שנגרמה עקב סטייה מנתיב נסיעה.

קריאת תיאור המקירה בפרשצ' זילברמן דומה עד מאד לפרשה שבפניו ומכאן חשיבותה, כפי שהפונה לה גם הפרקליט בטעונו לעונש. בדומה לנ庭וני המקירה בתיק זה, גם בפרשצ' זילברמן, סטה הנאשם שהוא אדם נורטטיבי לחלוון, עם רכבו לנ庭יב הנגדי. כתוצאה מאותה הסטייה רשלנית לסייעותה לא נמצא הסבר מנטק אחריות,

התఈישה התENGשות עם רכב שהגיע בנסיעה בנ庭יב הנגדי.

כתוצאה מההתENGשות, מצאה את מותה תינוקת בת שנתיים אשר ישבה רתומה בספסל האחורי של הרכב ונפצעו נסעים אחרים.

אף שהנאשם נמצא אדם נורטטיבי לחלוון, איש משפחה למופת, לא כל עבר תעבורתי חריג או עבר פלילי מכל סוג, קבוע בבית המשפט המחויז בדעת רוב של כב' השופטים צלקובניק ושפסר -

"**העונש שהוטל על המערער אינו חריג מרף הענישה המקובל והנהוג במקרים דומים ועל כן, מצטרף אני לדעתו של חברי השופט צלקובnick, לפיה אין מקום להתערב בעונש שהוטל למי מבין מרכיביו"**

בהחלטה זו מיצב בית המשפט המחויז של באר-שבע את רף הענישה הראוី בתחום מתחם הענישה כאשר מדובר בנסיבות שהן כמעט זהות לחלוון לפרשה שבפני.

ומן הכלל אל הפרט לצורך קביעת המתחם-

רף הרשלנות -

הנאשם בתיק שבפני סטה מנתיב נסיעתו לנ庭יב הנגדי אגב נסיעה בכביש בין עירוני המחולק על ידי קו הפרדה רציף כפול.

סטיית הנאשם מנתיבו לנ庭יב הנגדי התఈישה במקום בו היה מוצב תמרור המזהיר על עקומה בכביש שלפני).

המדובר היה (בשעת התאונה) באור יום. לא נמצא כל תקלת ברכבו של הנאשם. לא נמצא כל סיבה אחרת שלא תלואה בנאשם לסתית הרכב. המדינה הוכיחה כי הנאשם סטה עם רכבו אל הנ庭יב הנגדי מעבר לקו הלבן הכהול אגב ניסיון חזרה לנ庭יבו המקורי, התఈישה התאונה הקטלנית עם הרכב המעורב אשר ניסה לחמוך מהפגש עם הנאשם.

אדגש כי **לא** מיוחדת לנאשם הtentagot הכלולות יציה לעקיפה מסוכנת או ניגזה במהירות שאינה מתאימה לתנאי הדרכ. למעשה עצם הסטייה מנתיב הנסיעה לנטיב הנגדי אל מעבר לקו הפרדה, לא הוכחה כל הtentagot חריגה אחרת מצד הנאשם עת ניג ברכבו.

בנסיבות המתוירות **אין** מדובר אולם הtentagot המהווה רשלנות רגעית לשבריר שנייה, אלא בפועלה של הסתת רכב לנטיב אחר וניסיונו של הנאשם לתקן מצב זה. מצד שני, אין מדובר בפועלה ניגזה ממושכת המהווה רשלנות על גבול פיזיות, דוגמת ניגזה במהירות בלתי סבירה או יציה לעקיפה מסוכנת.

המדובר במצב ביןים בין רשלנות רגעית לרשנות ממושכת וכבדה.

בנסיבות לעיל, נכון להגדיר את רף רשלנות הנאשם כרשנות בינונית.

נסיבות חשובה נוספת לקביעת המתחם בפרשה זו היא העובדה כי כתוצאה מהתאונת מצאו את מותם **שני** בני אדם ובנוסף נפצעו פצעים קשים שלושה בני אדם נוספים (שניים ממשפחתו הקрова של הנאשם עצמו). שונה מתחם הענישה בפרשה בה נגרם מותו ברשלנות של אדם אחד מפרשה אחרת בה מדובר בכמות גדולה יותר של הרוגים או נפגעי גוף.

בהתאם על ההחלטה שהוצגה לעיל על רקע הגדרת רף רשלנותו הספרטטיבית של הנאשם בנסיבות הספרטיפיות של תאונת זו, ולאחר כמות וחומרת הנפגעים בפרשה זו, אני קובע

את מתחם העונש ההולם ביחס לרכיב המאסר כזכה הנע בין 12 חודשים ועד 24 חודשים מאסר בפועל.

ביחס לרכיב הפסילה בפועל, ובהתאם על הנתונים שהוצגו לעיל, אני קובע את מתחם תקופת הפסילה בפועל לתקופה שתתנו בין 8 שנים פסילה ועד 15 שנים פסילה.

גזרת הענישה בתחום המתחם אשר נקבע -

שאלת לקיחת האחריות מצד הנאשם -

ה הנאשם בחר בפרשה זו לנHAL הוכחות אגב כפירה באישומים אשר יוחסו לו.

המדובר בזכותו של הנאשם לנHAL את תיקו כאשר עצם ניהול התקיק חד משמעית לא יפעיל כשיעור לחומרה בעניינו.

יחד עם זאת, לא ניתן לקחת כשיעור לפחות לקיחת אחריות מצד הנאשם.

גם בבית המשפט וגם בפני שירות המבחן למבוגרים, הרחיק עצמו הנאשם מכל אחראיות להתרחשות התאונה.

הנאשם אמין הביע צער בפני שירות המבחן על תוצאות התאונה וניכר כי הוא ומשפחתו מתישרים צער רב על המוות שנגרם, אולם בשום מקום לא מצאתי לكيחת אחראיות מלאה המאפשרת קבלתה כשיקול משמעו לכאן.

עtero התעבורי/פלילי של הנאשם על רקע ותיק נהיגתו -

הנאשם נוהג משנת 1977 ולהובתו הרשעה קודמת אחת מסווג עבירת קנס.

המדובר ללא ספק בנתן אשר פועל באופן מובהק **לטובת הנאשם**.

אין מדובר בנהג מסוכן בדרך כלל אלא ההפר הוא הנכון.

ותיק נהיגתו הרב על רקע היעדר כל עבר תעבורי רלוונטי מוכחים כי הנאשם על פי רוב נהג זהירות.

אין לנאים כל עבר פלילי שהוציא ולכן ניתן להגדירו **אדם נורטטיבי לחלווטין**.

תסוקיר שירות המבחן למבוגרים , ונסיבות האישיות של הנאשם -

שירות המבחן למבוגרים פגש את הנאשם ואף שוחח עם בני משפחתו לצורך הגשת תסוקיר מקיף אודוטוי.

למדי מתחקרו של הנאשם כי מדובר באדם כבן 66, נשוי ואב לשלושה ילדים העובד לפרנסת משפחתו כשומר בחניון.

כתוצאה מההתאונה נחבלו ונפצעו קשות אשתו ובתו שהיו עמו ברכב בו נהג.

לא קשר לתאונה עצמה, חלה בשנים האחרונות התדרדרות במצבו הבריאותי של הנאשם עד כדי הגדרתו כנכה בשיעור של 57% (הנאשם מקבל גם קצבת נכות מהמדינה).

שירות המבחן הבהיר בתסוקירו כי נוכח חוסר יכולתו של הנאשם לחת אחראיות אישית ביחס לగירמת התאונה ושל יצירת ריחוק רגשי מכל אפשרות של הגדרתו כמי שאחראי למותם של אחרים, אין כל תועלת בהמשך הקשר עם שירות המבחן לפעולה שיקומית זו או אחרת אותו.

להלן למעשה לא מוצא שירות המבחן אופק טיפול שיקומי במסגרת עבור הנאשם.

שירות המבחן הבהיר את הקושי הרב שחווה הנאשם כתוצאה מעצם ההליך המשפטי והבהיר כי **פסילת רישון נהיגתו טוביל למצוב בו הסיכון להתנהגות דומה בעtid יהיה נמוך מאד**.

שירות המבחן לא המליץ להימנע מרכיב של מאסר בפועל, אך ביקש כי ככל שיוחלט על רכיב של מאסר אחורי סורגי

וב:right, קיימת נוכנות של השירות לתאם מיוון מוקדם מול שב"ס למתוך ההולם את גילו ומאפייניו הספרטניים של הנאשם.

ראיות לעונש מטעם הנאשם וטייעוני ההגנה לעונש-

שמעתית בקש רב את דברי בתו של הנאשם וכן את טיעונו המלומדים והמקיפים של ב"כ הנאשם אשר תמר טיעוני בפסקה רואיה.

הצלחתי להבין מדברי בתו של הנאשם את השבר הנורא אשר פקד את משפחתם כתוצאה ישירה של התאונת מעבר לאסון המכחד אשר פקד את משפחת ההרוגים.

המדובר ללא ספק בטרגדיה נוראית לשתי המשפחות.

למדתי על השיקום הארוך והקשה אותו עברו ועודין עוברות אשת הנאשם ובתו שנפצעו קשהות בתאונת זו.

הבנתי את יסורי הנאשם בנסיבות המות והפיגוע שנגרמו והקשบทי קשב רב לטיעונו רב הטעם של ב"כ הנאשם אשר סקר בפני פסקה מוקלה במקרים דומים לשיטתו, אגב בקשה לתת משקל רב לנسبותיו האישיות של הנאשם.

אכן צודק הסניגור כי בעבר נפסקו במקרים בודדים ענישה הכלול ריצוי מסר בדרך של עבודה שירות במקרים חריגים עם נסיבות אישיות קשהות.

אשר לטיעונים אלה, כי בשנים האחרונות, וכפי שסקרתי בהרחבה בפסקה המופיעה בתחילת גזר הדין, הפכה ענישה הכלולת עבודה שירות בתיקי גרם מוות לנדרה מאד.

לא מצאתי בפרשה זו לגבייה חל המתחם אותו קבוע לעיל, משומש שיקולי שיקום המאפשרים חריגה מהמתחם שהוצע לפחות.

בית המשפט העליוןקבע חד משמעית כי לנסיבות אישיות ינתן ענישה משקל נמוך ואילו החוק קבוע אפשרות של חריגה מחלוקת הנמוך של המתחם רק משיקולי שיקום.

בהתנחתה שגם הנאשם גם לא לקח אחריות, אין הלכה למעשה יכולת משפטית ממשית לגזר ענישה שתהיה נמוכה מחלוקת הנמוך של מתחם העונש ההולם.

קביעת הענישה הסופית -

בשילוב כל הנתונים לקולא ולהומרא, הגעתו למסקנות הבאות:

מצד אחד גרם הנאשם לתאונת קשה כתוצאה מרשלנות ברף ביןוני ולא לקח אחריות לגרימתה.

בתאונת מצאו את מותם שני בני אדם ושלושה נפצעו קשה.

המדובר בשלושה נתונים המצביעים את רף המאסר הראי לפחות במרכזו של מתחם הענישה אשר נקבע.

אולם, שילוב בנסיבות לעיל של גיל הנאשם ומעמד בריאותו, פציעת הקשה של אשטו ובתו בתאונת הידרדר כל עבר תعقوתי משנת 1977, יחד עם העובדה כי רף הרשלנות במקרה זה לא הוגדר כגובה, מובילים למסקנה לפיה אין הצדקה לחריגת מעבר לחלקו הנמוך של מתחם העונש ההולם.

הרתקעה ושיקולי גמול יקבלו בעניין מענה הולם ככל שירצה הנאשם 12 חודשים מאסר בגין סורג וברית.

שונה מצבו של אדם בן 66 הנשלח למאסר בפועל ממצבו של אדם צעיר, וכן יהיה כי שיקול זה יקבל ביטוי בדרך גזירת תקופת מאסר שלא תעלה על חלקו הנמוך של מתחם העונש ההולם.

ברור על פניו כי שליחתו של אדם מבוגר, נורטטיבי, נכה, שבנו משפחתו הקרובים ביותר נפצעו קשות בתאונת היד, אל בגין סורג וברית היא החלטה קשה מאד. יחד עם זאת, במצב המשפט הנוכחי ולאחר בחינת עמוק של הפסיכולוגיה הנוכחית, החוק המתוקן ונסיבות הנסיבות מיוחדות של פרשה זו, אין מנוס מההחלטה שתתקבל.

ביחס לרכיב הפסילה בפועל של רישו הנဟגה:

נע המתחם כמצין לעיל בין 8 ל- 15 שנים פסילה בפועל.

משיקולים הדומים להחלטה על משך המאסר, יחד עם העובדה כי הנאשם זה נעדר כל עבר תعقوתי רלוונטי משנת 1977, על רקע גילו המבוגר של הנאשם, אני סבור כי תקופת פסילה כוללת בת 10 שנים תשקוף את משך הפסילה ההולם לנסיבות שביצע הנאשם בסיבות הנסיבות מיוחדות של פרשה זו.

לצורך קביעת משך הפסילה לקחתי בחשבון את עדמותו של שירות המבחן בעניין זה וכן את העובדה כי דרך נהיגת הנאשם בפרשה זו היא אשר הובילה למותם של שני בני אדם.

אדגש כי בשל גילו של הנאשם, בתום תקופת הפסילה, ידרש משרד הרישוי לבדוק את כשירותו של הנאשם (בריאותית) לחזור ולנהוג רכב, ורק בכך לבחינה זו, יוכל הנאשם לעבור את מבחני הרישוי מחדש.

בשל מצבו הכלכלי של הנאשם כפי שהסביר על ידי בתו בפני, משך המאסר שנוצר לעיל על רקע גילו ומצבו הבריאותי, אני מחייב להימנע מגזירת קנס או תשלום פיצוי כספי.

תחת זאת הנאשם יחתום על התcheinות כספית בסכום גבוה.

ענישת הנאשם תגובה גם בענישה צופת פני עתיד כדי למנוע כל כדאיות לביצוע עבירה של נהיגה בזמן פסילה מצדיו.

כל האמור לעיל הנני דין את הנאשם לעונשים הבאים:

1. גוזר על הנאשם 12 חודשים מאסר לריצוי בפועל בגין סורג וברית.

מורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל עד ליום 18.2.18 עת יתיצב הנאשם לריצוי מאסרו בכלאBAR-שבע בשעה 08:00 **זאת אלא אם יתואם עבור הנאשם בסיוו שירות המבחן מיקום התיצבות חלפי מול שב"ס.** ככל שב"ס יאשר זאת, אין מניעה מבחינת בית המשפט להתייצבות הנאשם במתќן כליה אחר.

עותק מהחלטה זו יועבר לקצינת המבחן הגב' אתי יעקב - שירות המבחן למובגרים, מחוז ת"א והמרכז,
נפת ראשון לציון.

2. גוזר על הנאשם 6 חודשים **וזאת על תנאי** שלא יעבור עבירות של נהיגת רכב בזמן פסילת רישיון נהיגה, גרים תאונה בה נגרמו חבלות של ממש או גרים מוות בראשנות וזאת תוך 3 שנים מיום.

3. פוסל הנאשם מלקלבל או מלחזיק רישיון נהיגה וזאת לפחות 10 שנים. פסילתו של הנאשם תימנה מהיום בו נפסל עד לתום ההלכים המשפטיים נגדו בפרשה זו ללא צורך בהפקדת רישיון נוספת. (המצוירות תנפק אישור הפקדה בהתאם)

מהפסילה בפועל יקווזוימי הפסילה המנהלית שיריצה הנאשם לתקופה בת 90 יום.

תקופה המאסר שיריצה הנאשם לא תבוא בחשבון ימי הפסילה שיימנו וזאת בהתאם לחוק.

4. הנאשם יחתום על התchiebot כספית בסך של 30000 ₪ להימנע מביצוע עבירות של נהיגת רכב בזמן פסילת רישיון נהיגה, גרים תאונה בה נגרמו חבלות של ממש או גרים מוות בראשנות וזאת תוך 2 שנים מיום.

ה הנאשם יחתום על ההתחייבות הכספית תוך 15 ימים מיום במציאות בית המשפט ולא יאסר לפחות 30 ימים.

5. הנני מורה על הוצאה צו עיכוב יציאה מהארץ כנגד הנאשם באופן מיידי.

זכות ערעור לצדדים תוך 45 ימים מיום

ניתנה היום, ח' טבת תשע"ח, 26 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.